

EUROPSKI PARLAMENT

2014 - 2019

Dokument s plenarne sjednice

A8-0301/2015

16.10.2015

IZVJEŠĆE

o godišnjim izvješćima za 2012. i 2013. o supsidijarnosti i proporcionalnosti
(2014/2252(INI))

Odbor za pravna pitanja

Izvjestitelj: Sajjad Karim

SADRŽAJ

Stranica

PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA	3
MIŠLJENJE ODBORA ZA MEĐUNARODNU TRGOVINU	11
MIŠLJENJE ODBORA ZA PRORAČUNSKI NADZOR	14
MIŠLJENJE ODBORA ZA ZAPOSŁJAVANJE I SOCIJALNA PITANJA	17
MIŠLJENJE ODBORA ZA USTAVNA PITANJA.....	21
REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U NADLEŽNOM ODBORU	26

PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA

o godišnjim izvješćima za 2012. – 2013. o supsidijarnosti i proporcionalnosti (2014/2252(INI))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Međuinstitucionalni sporazum o boljoj izradi zakonodavstva¹,
- uzimajući u obzir praktične modalitete za provedbu članka 294. stavka 4. UFEU-a u slučaju sporazuma u prvom čitanju, o kojima su se 22. srpnja 2011. dogovorile nadležne službe Europskog parlamenta i Vijeća,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 4. veljače 2014. o prikladnosti propisa EU-a, supsidijarnosti i proporcionalnosti – 19. izvješće o boljoj izradi zakonodavstva za 2011.²,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 13. rujna 2012. o 18. izvješću o boljoj izradi zakonodavstva – primjena načela supsidijarnosti i proporcionalnosti (2010.)³,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 14. rujna 2011. o boljoj izradi zakonodavstva, supsidijarnosti i proporcionalnosti te pametnom donošenju propisa⁴,
- uzimajući u obzir godišnje izvješće Komisije o supsidijarnosti i proporcionalnosti za 2012. (COM(2013)0566) i godišnje izvješće Komisije za 2013. o supsidijarnosti i proporcionalnosti (COM(2014)0506),
- uzimajući u obzir zaključke Vijeća o pametnom donošenju propisa od 4. prosinca 2014.,
- uzimajući u obzir zaključke Konferencije predsjednika parlamenata Europske unije od 21. travnja 2015.,
- uzimajući u obzir dvogodišnja izvješća Konferencije odbora za europske poslove (COSAC) o razvoju postupaka i praksi Europske unije koje se tiču parlamentarnog nadzora od 27. rujna 2012., 17. svibnja 2013., 4. listopada 2013., 19. lipnja 2014. i 14. studenog 2014.,
- uzimajući u obzir završno izvješće Skupine na visokoj razini neovisnih dionika za administrativno opterećenje od 14. listopada 2014. naslovljeno „Smanjenje birokracije u Europi – naslijeđe i izgledi za budućnost”⁵,
- uzimajući u obzir članke 52.i 132. Poslovnika,

¹ SL C 321, 31.12.2003., str. 1.

² Usvojeni tekstovi, P7_TA(2014)0061.

³ SL C 353 E, 3.12.2013., str. 117.

⁴ SL C 51 E, 22.2.2013., str. 87.

⁵ http://ec.europa.eu/smart-regulation/refit/admin_burden/docs/08-10web_ce-brocuttingredtape_en.pdf

- uzimajući u obzir izvješće Odbora za pravna pitanja i mišljenja Odbora za međunarodnu trgovinu, Odbora za proračunski nadzor, Odbora za zapošljavanje i socijalna pitanja i Odbora za ustavna pitanja (A8-0301/2015),
- A. budući da je Komisija 2012. primila obrazložena mišljenja o 83 zakonodavna prijedloga; budući da je tijekom 2012. ukupno zaprimljeno 292 podneska, uključujući one koji nisu ispunili uvjete za obrazložena mišljenja;
- B. budući da je Komisija 2013. primila obrazložena mišljenja o 99 zakonodavnih prijedloga; budući da je tijekom 2013. ukupno zaprimljeno 313 podnesaka, uključujući one koji nisu ispunili uvjete za obrazložena mišljenja;
- C. budući da su 2012. nacionalni parlamenti izdali 12 obrazloženih mišljenja o prijedlogu „Monti II”¹, koja su predstavljala 19 glasova (prag je iznosio 18 glasova), te su tako prvi put pokazali takozvani žuti karton, čime se od institucije koja je predstavila prijedlog traži da ga revidira te opravda svoju odluku o povlačenju, izmjeni ili zadržavanju prijedloga;
- D. budući da je Komisija povukla prijedlog „Monti II”, ali je navela da smatra da je prijedlog u skladu s načelom supsidijarnosti te da je povučen zbog nedovoljne potpore koju je dobio u Europskom parlamentu i Vijeću ministara²;
- E. budući da su nacionalni parlamenti 2013. izdali 13 obrazloženih mišljenja o prijedlogu o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja³, koja su predstavljala 18 glasova, čime su pokrenuli drugi postupak žutog kartona;
- F. budući da je Komisija zaključila da je njezin prijedlog u skladu s načelom supsidijarnosti te da nije potrebno povlačenje ili izmjena prijedloga; budući da je Komisija izjavila da će u okviru zakonodavnog postupka u obzir uzeti obrazložena mišljenja⁴;
- G. budući da je nekoliko nacionalnih parlamenata izrazilo zabrinutost zbog pristupa Komisije jer su smatrali da su opravdanja i argumenti koje je predstavila Komisija nedostadni; budući da su Odbor za pravna pitanja i Odbor za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove Europskog parlamenta održali rasprave o toj temi;
- H. budući da su u kasnijim pregovorima s Vijećem o europskom javnom tužitelju opseg i radne metodologije suženi u usporedbi s početnim prijedlogom na osnovi kojeg su izdana obrazložena mišljenja;
- I. budući da je na temelju svog prava na inicijativu Komisija dužna zajamčiti da se u ranoj fazi razvoja politika donose ispravne odluke o tome kada i kako predložiti djelovanje na

¹ Prijedlog uredbe Vijeća o ostvarivanju prava na pokretanje kolektivnog radnog postupka u kontekstu slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga – COM(2012)130.

² Pismo od 12. rujna 2012. koje je potpredsjednik Šefčović uputio nacionalnim parlamentima.

³ Prijedlog Komisije o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja – COM(2013) 534.

⁴ Komunikacija Europskom parlamentu, Vijeću i nacionalnim parlamentima o preispitivanju prijedloga Uredbe Vijeća o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja s obzirom na načelo supsidijarnosti u skladu s Protokolom br. 2 od 27. 11. 2013. (COM(2013) 851 završna verzija).

razini EU-a;

- J. budući da Komisija provodi reviziju smjernica koje se odnose na postupak procjene učinka, što obuhvaća i razmatranje supsidijarnosti i proporcionalnosti;
 - K. budući da je Parlament uspostavio vlastiti Odjel za procjenu učinka koji je 2013. obavio 50 početnih i dva detaljna vrednovanja procjena učinka Komisije;
 - L. budući da su nacionalni parlamenti primijetili da uključivanje važnih i brojnih delegiranih ovlasti otežava učinkovito ocjenjivanje potpune usklađenosti završnih propisa s načelom supsidijarnosti;
 - M. budući da se provjera supsidijarnosti i proporcionalnosti te procjena učinka provode samo na početku zakonodavnog postupka;
1. napominje da su načela supsidijarnosti i proporcionalnosti temeljna vodeća načela Europske unije;
 2. ističe da bi primjena nadležnosti EU-a trebala biti nadahnuta načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti, kako se navodi u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji; pozdravlja činjenicu da su institucije Europske unije i nacionalni parlamenti 2012. i 2013. pomno nadgledali poštuju li se ta dva načela;
 3. pozdravlja aktivnije sudjelovanje i snažniju uključenost nacionalnih parlamenata u europskom zakonodavnom postupku posljednjih godina, što je dovelo do podizanja razine svijesti o načelima na kojima se EU temelji, uključujući načela supsidijarnosti i proporcionalnosti u međuinstitucionalnom kontekstu; no napominje da je u tom kontekstu potreban dodatni rad; predlaže Komisiji da kao prvi korak povede godišnju raspravu sa svakim od nacionalnih parlamenata kako bi se ojačao dijalog između Komisije i nacionalnih parlamenata;
 4. nadalje smatra da su načela supsidijarnosti i proporcionalnosti polazište za oblikovanje politike; stoga ističe da je na početku zakonodavnog postupka važno ocijeniti mogu li se ciljevi politike bolje ostvariti na europskoj razini nego nacionalnim ili regionalnim inicijativama;
 5. napominje važnost parlamenata, njihova teritorijalnog učinka i blizine građanima te po potrebi poziva na njihovu veću uključenost u sustav ranog upozoravanja;
 6. međutim, napominje da većinu mišljenja nacionalnih parlamenata podnosi samo nekoliko nacionalnih domova parlamenta; ohrabruje ostale domove nacionalnih parlamenata da se više uključe u raspravu na europskoj razini;
 7. ističe potrebu da europske institucije poštuju načela supsidijarnosti i proporcionalnosti iz članka 5. Ugovora o Europskoj uniji i Protokola br. 2 Ugovora o funkcioniranju Europske unije, koji su općeniti i obvezujući za institucije koje izvršavaju ovlasti Unije, osim u područjima koja su u isključivoj nadležnosti Unije i u kojima se ne primjenjuje načelo supsidijarnosti;

8. smatra da je mehanizam za provjeru načela supsidijarnosti od ključne važnosti za suradnju europskih i nacionalnih institucija;
9. zbog toga žali što su godišnja izvješća Komisije na neki način rutinska te se u njima često ne razmatra detaljnije na koji način se supsidijarnost, a posebno proporcionalnost, poštuje pri oblikovanju politike EU-a;
10. prima na znanje metodologiju Komisije u izvješćima za 2012. i 2013., u okviru koje se koristi statistika radi svrstavanja obrazloženih mišljenja nacionalnih parlamenata o paketu prijedloga u samo jedno obrazloženo mišljenje umjesto u obrazložena mišljenja o svakom pojedinačnom prijedlogu;
11. napominje da je, gledano u cjelini, udio obrazloženih mišljenja znatno porastao u odnosu na ukupan broj podnesaka u usporedbi s 2010. i 2011. godinom te da su obrazložena mišljenja 2012. predstavljala 25 % svih podnesaka, dok su 2013. činila 30 % podnesaka nacionalnih parlamenata u okviru postupka iz Protokola br. 2.; u tom pogledu skreće pozornost na savjetovanje s nacionalnim parlamentima u zakonodavnom postupku;
12. ističe da su nacionalni parlamenti 2012. prvi put upotrijebili tzv. postupak žutog kartona u vezi s načelom supsidijarnosti reagirajući na prijedlog uredbe Komisije o ostvarivanju prava na pokretanje kolektivnog radnog postupka u kontekstu slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga (Monti II); prima na znanje da je Komisija povukla prijedlog zbog nedostatka političke podrške iako je zaključila da načelo supsidijarnosti nije prekršeno; primjećuje da je drugi postupak žutog kartona pokrenut 2013. kao reakcija na prijedlog Komisije za uredbu Vijeća o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja; napominje da je Komisija zaključila da je prijedlog u skladu s načelom supsidijarnosti te ga je odlučila zadržati;
13. napominje da obrazložena mišljenja nacionalnih parlamenata upućuju na postojanje različitih tumačenja načela supsidijarnosti i proporcionalnosti; u tom smislu podsjeća da se načelom supsidijarnosti, kako je navedeno u Ugovorima, Europskoj uniji omogućuje da djeluje u područjima koja nisu u njezinoj isključivoj nadležnosti „samo ako i u mjeri u kojoj ciljeve predloženog djelovanja države članice ne mogu dostatno ostvariti na središnjoj, regionalnoj ili lokalnoj razini, nego se zbog opsega ili učinka predloženog djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije”; također podsjeća na to da „na temelju načela proporcionalnosti, sadržaj i oblik djelovanja Unije ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje ciljeva Ugovorâ”; potiče nacionalne parlamente da se pri ocjenjivanju poštovanja načela supsidijarnosti i proporcionalnosti dosljedno pridržavaju UEU-a; snažno preporučuje nacionalnim parlamentima i europskim institucijama da razmjenjuju mišljenja i prakse nadzora načela supsidijarnosti i proporcionalnosti;
14. napominje da se obrazložena mišljenja koja su dostavili nacionalni parlamenti znatno razlikuju u pogledu oblika i vrste iznesenih argumenata; žali zbog toga što ne postoje zajednički obrasci, što otežava ocjenu o tome na kojoj osnovi nacionalni parlamenti interveniraju;
15. podsjeća na zabrinutost iznesenu u prijašnjim izvješćima Parlamenta o slučajevima u kojima se procjene učinka koje je izradila Komisija nisu u dovoljnoj mjeri bavile

pitanjem supsidijarnosti; nadalje podsjeća da je to pitanje postavljeno u godišnjim izvješćima Odbora za procjenu učinka; prima na znanje da Odbor za procjenu učinka smatra da je u više od 30 % procjena učinka koje je revidirao 2012. i 2013. provedena nezadovoljavajuća analiza načela supsidijarnosti; izražava ozbiljnu zabrinutost zbog toga što je ta brojka porasla na 50 % tijekom 2014. te apelira na Komisiju da se u svojoj reviziji smjernica za procjene učinka pozabavi tim pitanjem i preokrene taj trend;

16. napominje važnost procjena učinka kao pomoćnih instrumenata za donošenje odluka u zakonodavnom postupku te naglašava da je u tom kontekstu potrebno obratiti pozornost na pitanja povezana sa supsidijarnošću i proporcionalnošću;
17. ističe da su potpune procjene učinka kojima se temeljito procjenjuje poštovanje načela supsidijarnosti ključne za povećanje povjerenja građana koji u načelu supsidijarnosti često vide ključni aspekt demokratskog postupka; stoga naglašava da bi se pojačane provjere supsidijarnosti mogle smatrati važnim instrumentom za smanjenje takozvanog „demokratskog deficita”;
18. ponavlja poziv iz navedene Rezolucije od 14. rujna 2011. da se radi podrške predloženom zakonodavstvu nacionalne procjene učinka koriste kao dopuna procjenama koje provodi Komisija, a o čijoj se reformi trenutačno raspravlja; smatra da će nedavno osnovani odjeli Parlamenta za procjenu učinka pozitivno dopunjavati rad Europske komisije;
19. izražava razočaranost odgovorom Komisije nacionalnim parlamentima u vezi sa slučajevima u kojima su izdani žuti kartoni; smatra da Komisija treba sveobuhvatno reagirati na sve primjedbe koje su iznijeli nacionalni parlamenti te na pojedinačne primjedbe u okviru dijaloga uz svako objavljeno mišljenje; smatra da se Komisija također treba pojaviti pred mjerodavnim odborom ili odborima Parlamenta kako bi detaljno objasnila svoje stajalište;
20. naglašava da bi se postupak žutog kartona, instrumenta kojim se utječe na donošenje odluka u EU-u, mogao učinkovito ojačati ranijom razmjenom informacija o stajalištima nacionalnih parlamenata te stoga potiče nacionalne parlamente da razmjenjuju stajališta o opsegu i metodama ocjenjivanja koje se primjenjuju kako bi se mogla ocijeniti sukladnost s načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti;
21. smatra da politički dijalog postaje sve važniji kako bi se zajamčilo poštovanje načela supsidijarnosti; smatra da bi se politički dijalog trebao poboljšati, ne samo u slučajevima žutog ili narančastog kartona nego općenito; u vezi s time pozdravlja nastojanja Junckerove Komisije da se češće pojavljuje pred nacionalnim parlamentima te poziva Parlament da razmotri poduzimanje sličnih inicijativa; smatra da bi se izvijestitelje moglo potaknuti na to da češće stupaju u kontakt s nacionalnim parlamentima, osobito zbog toga što su video-konferencije i druge metode mrežnog sudjelovanja danas jednostavnije i učinkovitije;
22. ističe da bi europske institucije i nacionalni parlamenti trebali i dalje ulagati napore u promicanje „kulture supsidijarnosti” diljem EU-a; preporučuje dvije specifične inicijative koje će pridonijeti boljem razmatranju supsidijarnosti u trenutačnom zakonodavnom postupku, a to je omogućavanje boljeg uključivanja stajališta,

perspektiva i drugih prijedloga nacionalnih parlamenata u politički dijalog, posebno tijekom obavljanja priprema kao što su zelene ili bijele knjige Komisije, te nastojanje da se produlji rok za savjetovanje s nacionalnim parlamentima u okviru provjere supsidijarnosti ako nacionalni parlamenti to zatraže zbog vremenskih ograničenja na temelju opravdanih objektivnih razloga, kao što su prirodne nepogode i ljetne stanke, o čemu se dogovaraju nacionalni parlamenti i Komisija; smatra da bi se to moglo postići političkim pothvatom o kojemu se dogovaraju institucije i nacionalni parlamenti u prvostupanjskom postupku, a da se pritom ne prouzroči kašnjenje pri donošenju relevantnog zakonodavstva;

23. smatra da je važno da postupak žutog kartona bude lako primjenjiv u parlamentima, a da se njime ujedno potvrdi načelo supsidijarnosti u skladu s Ugovorima;
24. napominje da je nekoliko nacionalnih parlamenata u okviru COSAC-a izrazilo interes za prijedlog uvođenja zelenog kartona kao instrumenta za poboljšanje političkog dijaloga, što bi onim nacionalnim parlamentima koji su prvi osigurali podršku Europskog parlamenta omogućilo da Komisiji na razmatranje daju konstruktivne prijedloge uzimajući u obzir pravo Komisije na inicijativu;
25. napominje da se zakonodavni prijedlozi mogu dramatično promijeniti u razdoblju dok ih institucije ne usvoje; podsjeća na to da se provjera usklađenosti s načelom supsidijarnosti obavlja samo na početku, a ne i na kraju zakonodavnog postupka; nadalje podsjeća na to da se procjene učinka općenito pripremaju samo za početne, a ne i za završne faze zakonodavnog postupka; ističe potrebu da se provede srednjoročna evaluacija nakon započinjanja postupka donošenja te na kraju zakonodavnog postupka, čime bi se u određenim slučajevima omogućilo izdavanje upozorenja državama članicama koje ne poštuju načelo supsidijarnosti;
26. stoga poziva na dodatnu provjeru supsidijarnosti i potpunu procjenu učinka na kraju pregovora u zakonodavnom postupku te prije usvajanja završnog teksta kako bi se zajamčilo poštovanje načela supsidijarnosti i provele procjene kojima se obuhvaća proporcionalnost; smatra da bi takvo razdoblje „razmišljanja” moglo pomoći tvorcima politike pri ocjenjivanju usklađenosti zakonodavstva s načelima Unije te da bi se zahvaljujući njemu povećala transparentnost u pogledu rezultata razdoblja često intenzivnih pregovora;
27. prima na znanje političke ciljeve nove Komisije koji se odnose na inicijative i prijedloge zakonodavstva EU-a, odnosno: minimalne troškove, prednosti za građane, poduzeća i radnike te izbjegavanje nepotrebnih regulatornih opterećenja;
28. smatra da bi se programima u okviru Višegodišnjeg financijskog okvira trebala ocijeniti i dokazati usklađenost s načelom supsidijarnosti u smislu njihove stvarne dodane vrijednost u državama članicama u kojima se provode;
29. traži od Komisije da u skladu s načelima proporcionalnosti i supsidijarnosti pojednostavi postupke prijave za fondove EU-a kako bi bili učinkovitiji i usmjereniji na rezultate;
30. ističe svoju obvezu da zajamči poštovanje načela supsidijarnosti i proporcionalnosti

ocjenjivanjem svojih zakonodavnih izvješća o vlastitoj inicijativi, *ex ante* evaluacijama procjena učinka Komisije i stalnim ocjenjivanjem moguće dodane vrijednosti za EU te „cijene neujedinjene Europe”;

31. ističe da je u odnosu na načelo supsidijarnosti potrebno razjasniti podjelu nadležnosti kad trgovinska politika utječe na ulaganja koja nisu izravna strana ulaganja, u prvom redu portfeljna ulaganja, s obzirom na to da kontroverzije o trenutačnim sporazumima o slobodnoj trgovini ne jenjavaju; ponajprije prima na znanje nedavne rasprave o rješavanju sporova između ulagača i države te prijedloge Komisije da se trenutačni model ažurira i reformira; u tom pogledu ističe da bi i države članice trebale preuzeti odgovornost za svoju ulogu u tom procesu s obzirom na njihovu postojeću obvezu u sklopu bilateralnih sporazuma s trećim zemljama; poziva na to da se pri pregovaranju o bilateralnim zaštitnim odredbama i pri njihovoj primjeni poštuje načelo proporcionalnosti; podsjeća da je u skladu s člankom 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije zajednička trgovinska politika integralni dio isključive nadležnosti Unije koja se temelji na zajedničkim načelima; stoga napominje da se načelo supsidijarnosti ne odnosi na zajedničku trgovinsku politiku;
32. traži da se razjasni mogu li trgovinski instrumenti, kao što je rješavanje sporova između ulagača i države, ugroziti načelo supsidijarnosti u pogledu nadležnosti država članica; poziva države članice da uklone prepreke za Konvenciju UNCITRAL-a o transparentnosti u arbitraži između ulagača i države kako bi je Komisija mogla potpisati u ime cijele Unije; žali zbog trenutačne situacije u kojoj su samo neke države članice EU-a potpisnice te Konvencije, dok druge to nisu; smatra da taj primjer zorno pokazuje potrebu za jasnim stavovima svih strana kad je riječ o području primjene isključive nadležnosti Unije za izravna strana ulaganja; podsjeća da su razne politike koje države članice provode u pogledu zaštite ulaganja dovele do toga da su države članice trenutačno potpisnice oko 1400 bilateralnih sporazuma o ulaganju, s ponekad različitim odredbama, što bi moglo dovesti do narušavanja funkcioniranja jedinstvenog tržišta i nejednakog postupanja prema ulagačima EU-a u inozemstvu;
33. kad je riječ o financijskoj pomoći EU-a drugim zemljama, i to ponajprije o makrofinancijskoj pomoći, poziva na sastavljanje temeljitije procjene učinka *ex ante* i *ex post* u pogledu proporcionalnosti predloženih mjera kako bi pomoć bila djelotvorna i uistinu korisna našim partnerima kojima je potrebna; ustraje u tome da je nužno postaviti zahtjevnije uvjete za isplatu pomoći i uspostaviti propisnu kontrolu upotrebe tih sredstava, uključujući mjere povezane sa sprečavanjem i suzbijanjem prijevara i korupcije te temeljit nadzor koji će provoditi Parlament; traži čvrstu integraciju vanjskih instrumenata EU-a, pri čemu će se kombinirati trgovinska, razvojna te vanjska i sigurnosna politika; naglašava da države članice moraju pokazati veću predanost u tom pogledu;
34. ističe iznimnu važnost odgovarajućega savjetovanja i dijaloga s građanima, poduzećima (poglavito malim i srednjim poduzećima) i civilnim društvom o procesu odlučivanja EU-a o trgovinskoj politici te njihova sudjelovanja u tom procesu;

o

o o

35. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji.

17.6.2015

MIŠLJENJE ODBORA ZA MEĐUNARODNU TRGOVINU

upućeno Odboru za pravna pitanja

o godišnjim izvješćima za 2012. – 2013. o supsidijarnosti i proporcionalnosti
(2014/2252(INI))

Izvjestitelj za mišljenje: David Borrelli

PRIJEDLOZI

Odbor za međunarodnu trgovinu poziva Odbor za pravna pitanja da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uvrsti sljedeće prijedloge:

1. napominje da su zajednička trgovinska politika, u okviru koje EU može u najvećoj mjeri iskoristiti svoj potencijal u pregovorima, i gospodarski odnosi EU-a s trećim zemljama i regionalnim organizacijama važni za rast i zapošljavanje u EU-u; stoga smatra da bi se načelo proporcionalnosti i, prema potrebi, načelo supsidijarnosti trebalo propisno poštovati i u tim političkim područjima, osobito kad su trgovinski sporazumi mješovite prirode; pozdravlja inicijativu Komisije da dobije pojašnjenja u vezi s pitanjem mješovite prirode trgovinskih sporazuma upućivanjem Sporazuma o slobodnoj trgovini između EU-a i Singapura Sudu Europske unije; nada se da će mišljenje Suda biti način da se napreduje k većoj jasnoći u vezi s time koja se obilježja trgovinskih pregovora EU-a dotiču odgovornosti država članica; naglašava da bi se djelotvorniji pregovarački položaj EU-a i brži postupak ratifikacije trgovinskih sporazuma između EU-a i trećih zemalja trebao postići zahvaljujući jasnoći; u tom pogledu naglašava temeljnu važnost transparentnosti pri pregovaranju o trgovini;
2. ističe da je u odnosu na načelo supsidijarnosti potrebno razjasniti podjelu nadležnosti kad trgovinska politika utječe na ulaganja koja nisu izravna strana ulaganja, u prvom redu portfeljna ulaganja, s obzirom na to da kontroverzije o trenutnim sporazumima o slobodnoj trgovini ne jenjavaju; ponajprije primjećuje nedavne rasprave o rješavanju sporova između ulagača i države te prijedloge Komisije da se trenutni model ažurira i reformira; u tom pogledu ističe da bi i države članice trebale preuzeti odgovornost za svoju ulogu u tom procesu, s obzirom na njihovu postojeću obvezu u sklopu bilateralnih sporazuma s trećim zemljama; poziva na to da se pri pregovaranju o bilateralnim zaštitnim odredbama i pri njihovoj primjeni poštuje načelo proporcionalnosti; podsjeća da je prema članku 3. UFEU-a zajednička trgovinska politika, koja se temelji na zajedničkim načelima, sastavni dio isključive nadležnosti Unije; stoga napominje da se načelo supsidijarnosti ne odnosi na zajedničku trgovinsku politiku;
3. poziva na razjašnjavanje toga mogu li trgovinski instrumenti kao što je rješavanje sporova

između ulagača i države ugroziti načelo supsidijarnosti s obzirom na nadležnost država članica; poziva države članice da uklone prepreke za Konvenciju UNCITRAL-a o transparentnosti u arbitraži između ulagača i države kako bi je Komisija mogla potpisati u ime cijele Unije; žali zbog trenutne situacije u kojoj su samo neke države članice EU-a potpisnice te Konvencije, dok druge to nisu; smatra da taj primjer zorno pokazuje potrebu za jasnim stavovima svih strana kada je riječ o području primjene isključive nadležnosti Unije za izravna strana ulaganja; podsjeća da su razne politike koje države članice provode u pogledu zaštite ulaganja dovele do toga da su države članice trenutno potpisnice oko 1400 bilateralnih sporazuma o ulaganju, s ponekad proturječnim odredbama, što bi moglo dovesti do narušavanja funkcioniranja jedinstvenog tržišta i nejednakog postupanja prema ulagačima EU-a u inozemstvu;

4. kad je riječ o financijskoj pomoći EU-a drugim zemljama, i to ponajprije o makrofinancijskoj pomoći, poziva na sastavljanje temeljitije procjene učinka *ex ante* i *ex post* u pogledu proporcionalnosti predloženih mjera kako bi pomoć bila djelotvorna i uistinu korisna našim partnerima kojima je potrebna; ustraje u tome da je nužno postaviti zahtjevnije uvjete za isplatu pomoći i uspostaviti propisnu kontrolu upotrebe tih sredstava, pa i mjere povezane sa sprečavanjem i suzbijanjem prijevara i korupcije te temeljit nadzor koji će provoditi Parlament; traži čvrstu integraciju vanjskih instrumenata EU-a, pri čemu će se kombinirati trgovinska, razvojna te vanjska i sigurnosna politika; naglašava da države članice moraju pokazati veću predanost u tom pogledu;
5. napominje da su se postojeći povlašteni trgovinski sporazumi pokazali korisnima za europsko gospodarstvo i da vode k stvaranju rasta i otvaranju radnih mjesta; ističe da učinci trgovinskih sporazuma ovise o ishodu pregovora te da se projekcije učinka stoga uvijek temelje na određenim pretpostavkama; poziva Komisiju da prije početka pregovora o trgovinskim sporazumima u okviru opsežne *ex ante* procjene učinka provodi procjene učinka održivosti kako bi se procijenile ekonomske i socijalne posljedice te posljedice na okoliš za građane i poduzeća EU-a, a posebno za mala i srednja poduzeća; naglašava da bi države članice također trebale imati ključnu ulogu u procjenjivanju mogućih koristi i posljedica povlaštenih trgovinskih sporazuma za vlastita gospodarstva;
6. ističe iznimnu važnost odgovarajućega savjetovanja i dijaloga s građanima, poduzećima (poglavito malim i srednjim poduzećima) i civilnim društvom o procesu odlučivanja EU-a o trgovinskoj politici te njihova sudjelovanja u tom procesu.

REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU

Datum usvajanja	16.6.2015
Rezultat konačnog glasanja	+: 30 -: 3 0: 6
Zastupnici nazočni na konačnom glasanju	William (The Earl of) Dartmouth, Maria Arena, Tiziana Beghin, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Santiago Fisas Ayxelà, Eleonora Forenza, Yannick Jadot, Ska Keller, Jude Kirton-Darling, Bernd Lange, Marine Le Pen, Emmanuel Maurel, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Artis Pabriks, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Viviane Reding, Tokia Saïfi, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler, Jan Zahradil
Zamjenici nazočni na konačnom glasanju	Eric Andrieu, Dita Charanzová, Frédérique Ries, Fernando Ruas, Jarosław Wałęsa
Zamjenici nazočni na konačnom glasanju prema čl. 200. st. 2.	Mercedes Bresso, Rosa D'Amato, Kaja Kallas, Afzal Khan, Marc Tarabella

7.5.2015

MIŠLJENJE ODBORA ZA PRORAČUNSKI NADZOR

upućeno Odboru za pravna pitanja

o godišnjim izvješćima za 2012. – 2013. o supsidijarnosti i proporcionalnosti (2014/2252(INI))

Izvjestiteljica za mišljenje: Patricija Šulin

PRIJEDLOZI

Odbor za proračunski nadzor poziva Odbor za pravna pitanja da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uključi sljedeće prijedloge:

- A. budući da se u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji i njegovu Protokolu br. 2 utvrđuju pravila o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti;
- B. budući da su ta načela važan alat u izradi politika za dobrobit građana EU-a te stoga i instrumenti za procjenu financijskog učinka zakonodavstava;
 - 1. pozdravlja odluku Europske komisije o pokretanju javnog savjetovanja o reviziji smjernica za procjenu učinka te o smjernicama za savjetovanje s dionicima¹, koje je uslijedilo nakon zahtjeva Parlamenta za poboljšanje komunikacije s civilnim društvom u Rezoluciji od 14. rujna 2011. o boljem zakonodavstvu, supsidijarnosti i proporcionalnosti te pametnom donošenju propisa²;
 - 2. prima na znanje političke ciljeve nove Komisije koji se odnose na inicijative i prijedloge za zakonodavstvo EU-a, odnosno: minimalne troškove, koristi za građane, poduzeća i radnike te izbjegavanje nepotrebnih regulatornih opterećenja;
 - 3. ističe da je ocjenjivanje načela supsidijarnosti i proporcionalnosti važan dio postupka donošenja politika u EU-u; traži od Komisije da promiče izradu odgovarajuće procjene dodane vrijednosti EU-a te korisnost i nužnost djelovanja EU-a;
 - 4. napominje da će se tijekom izrade proračuna EU-a proračunska tijela služiti cjelovitom

¹ http://ec.europa.eu/budget/explained/management/managt_who/who_en.cfm

² SL C 51 E, 22.2.2013., str. 87.; http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/planned_ia/consultation_2014/index_en.htm

ocjenom rezultata politika koje podržava Europska komisija;

5. smatra da bi se trebala ocijeniti i pokazati usklađenost programa iz Višegodišnjeg financijskog okvira s načelom supsidijarnosti u smislu njihove stvarne dodane vrijednost u državama članicama u kojima se primjenjuju;
6. zabrinut je zbog činjenice da se proračunska sredstva EU-a u nekim slučajevima troše na projekte kojima se ne ostvaruju konkretni rezultati; stoga potiče Komisiju da razmotri uvođenje procjena na licu mjesta za projekte s velikim lokalnim financijskim učinkom;
7. ponavlja poziv iz navedene Rezolucije od 14. rujna 2011. na korištenje nacionalnim procjenama učinka u okviru predloženog zakonodavstva kao dopunom procjenama koje provodi Komisija, o čijoj se reformi trenutačno raspravlja; smatra da će nedavno osnovani odjeli Parlamenta za procjenu učinka pozitivno dopunjavati rad Europske komisije;
8. poziva Komisiju da Revizorskom sudu predloži da u svoja tematska izvješća o podijeljenom upravljanju¹, prema potrebi, uvrsti kontrolu supsidijarnosti i proporcionalnosti instrumenata EU-a;
9. traži od Komisije da u skladu s načelima proporcionalnosti i supsidijarnosti pojednostavi postupke prijave za fondove EU-a, kako bi ti postupci bili učinkovitiji i uspješniji;
10. podsjeća Komisiju da je Parlament odgovoran provoditi nadzor nad izvršenjem proračuna EU-a i da Komisiju smatra odgovornom za upravljanje njime; ističe da parlamentarni nadzor iziskuje financijska sredstva te da bi trebao biti usredotočen na ispravljanje nepravilnosti i izbjegavanje pogrešaka;
11. očekuje od Komisije da razradi sinergije među proračunima EU-a te nacionalnim i lokalnim proračunima i da ih podvrgne procjeni usklađenosti s načelom supsidijarnosti.

REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU

Datum usvajanja	5.5.2015
Rezultat konačnog glasanja	+ : 20 - : 0 0 : 0
Zastupnici nazočni na konačnom glasanju	Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Dennis de Jong, Martina Dlabajová, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Bernd Kölmel, Verónica Lope Fontagné, Fulvio Martusciello, Georgi Pirinski, Petri Sarvamaa, Claudia Schmidt, Igor Šoltes, Bart Staes, Marco Valli, Tomáš Zdechovský
Zamjenici nazočni na konačnom glasanju	Monika Hohlmeier, Karin Kadenbach, Julia Pitera, Patricija Šulin

29.5.2015

MIŠLJENJE ODBORA ZA ZAPOSŁJAVANJE I SOCIJALNA PITANJA

upućeno Odboru za pravna pitanja

o godišnjim izvješćima za 2012. i 2013. o supsidijarnosti i proporcionalnosti
(2014/2252(INI))

Izvjestiteljica za mišljenje: Helga Stevens

PRIJEDLOZI

Odbor za zapošljavanje i socijalna pitanja poziva Odbor za pravna pitanja da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uvrsti sljedeće prijedloge:

1. stajališta je da su politika zapošljavanja i socijalna politika većinom u nadležnosti država članica i da EU ima ovlasti poduzeti mjere kojima se jamči koordinacija politika država članica za zapošljavanje definiranjem smjernica, a posebice donošenjem normativnih dokumenata za tržište rada; stoga potiče Komisiju i države članice da pojačaju rasprave o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti u području te politike;
2. pozdravlja aktivnije sudjelovanje i snažniju uključenost nacionalnih parlamenata u europskom zakonodavnom postupku posljednjih godina, što je dovelo do povećanja osviještenosti o načelima na kojima se EU temelji, uključujući načela supsidijarnosti i proporcionalnosti u međuinstitucionalnom kontekstu; no napominje da je u tom kontekstu potreban dodatan rad; kao prvi korak predlaže Komisiji da povede godišnju raspravu sa svakim od nacionalnih parlamenata kako bi se ojačao dijalog između Komisije i nacionalnih parlamenata;
3. podsjeća da je člankom 5. Ugovora iz Maastrichta određeno da Europska unija djeluje samo ako i u mjeri u kojoj države članice ne mogu na zadovoljavajući način postići ciljeve predloženog djelovanja;
4. ističe da svako oblikovanje politike mora poštovati načelo supsidijarnosti i jamčiti stvarnu europsku dodanu vrijednost; ističe da je nužno temeljito argumentirati slučajeve supsidijarnosti i proporcionalnosti te se ne smiju koristiti kako bi se potkopao socijalni dijalog u EU-u; ističe da je pri poštovanju načela supsidijarnosti važno uzeti u obzir ulogu socijalnih partnera i jamčiti njihovu neovisnost u skladu s običajima i tradicijama država članica; u vezi s time vjeruje da nepoštovanje načela supsidijarnosti može dovesti do neželjenih posljedica poput narušenog povjerenja građana u Europsku uniju i da je stoga

potrebno izbjegavati takvo nepoštovanje;

5. napominje važnost parlamenata, njihova teritorijalnog učinka i njihove blizine građanima te prema potrebi poziva na njihovu veću uključenost u sustav ranog upozoravanja;
6. potiče nacionalne parlamente da izdaju obrazložena mišljenja ne samo o zakonodavnim dokumentima Komisije nego i o nezakonodavnim dokumentima koji prethode nacrtima zakonodavnih akata EU-a kako bi utjecaj na buduće inicijative i zakonodavstvo EU-a bio učinkovitiji;
7. podsjeća da načelo supsidijarnosti nalaže da EU poduzima mjere izvan područja u kojima ima izravnu nadležnost samo ako i u mjeri u kojoj se ciljevi predloženog djelovanja mogu bolje postići na razini Unije nego na nacionalnoj, regionalnoj ili lokalnoj razini; ističe da načelo supsidijarnosti može stoga dovesti do proširenja djelovanja koja su u okviru nadležnosti Unije kada to okolnosti zahtijevaju i, obrnuto, do toga da se dotično djelovanje ograniči ili smanji kada više nije opravdano; ističe da se načelo supsidijarnosti u tom kontekstu primjenjuje ne samo na odnos između EU-a i država članica, nego i na regionalne i lokalne razine;
8. ističe da su 2012. nacionalni parlamenti prvi put upotrijebili „žuti karton” u kontekstu mehanizma kontrole poštovanja načela supsidijarnosti kao odgovor na prijedlog uredbe o ostvarivanju prava na pokretanje kolektivnih radnih sporova u kontekstu slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga; no napominje da Komisija smatra da načelo supsidijarnosti nije bilo prekršeno;
9. vjeruje da kada bi Komisija naposljetku povukla taj prijedlog zbog političke oporbe, a ne, kako tvrdi Komisija, zbog ikakvog kršenja načela supsidijarnosti, to bi trebalo potaknuti razne uključene strane da sudjeluju u novoj međuinstitucionalnoj raspravi kojom će se lakše doći do konsenzusa o takvim transnacionalnim aspektima industrijskih odnosa, kao i do većeg poštovanja načela supsidijarnosti;
10. poziva Komisiju da pruži prethodne podatke o svojem odabiru pravnog temelja za zakonodavne akte jer će se na taj način olakšati suradnja s nacionalnim parlamentima;
11. prima na znanje činjenicu da su nacionalni parlamenti 2013. drugi put upotrijebili pravo na postupak „žutog kartona” u kontekstu mehanizma kontrole poštovanja načela supsidijarnosti, što dokazuje povećani interes, ulogu i dodanu vrijednost nacionalnih parlamenata u razvoju zakonodavstva EU-a;
12. naglašava da se postupak „žutog kartona”, instrument za utjecaj na donošenje odluka u EU-u, može učinkovito ojačati ranijom razmjenom informacija o stajalištima nacionalnih parlamenata, stoga potiče nacionalne parlamente da razmijene stajališta o opsegu i metodama ocjenjivanja koje se primjenjuju kako bi se mogla ocijeniti sukladnost s načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti;
13. stajališta je da je nejasno značenje načela supsidijarnosti i proporcionalnosti te da ih stoga nacionalni parlamenti tumače na različite načine, što dovodi do poteškoća pri postizanju dogovora i usklađenosti s njihovim odlukama; pozdravlja činjenicu da je Komisija donijela zajedničke kriterije za ocjenjivanje usklađenosti s načelima supsidijarnosti i

proporcionalnosti; potiče nacionalne parlamente i druge institucije da se koriste tim kriterijima kako bi se poboljšalo ocjenjivanje usklađenosti te koordinacija i učinkovitost mehanizma kontrole poštovanja načela supsidijarnosti;

14. napominje da su nacionalni parlamenti zamalo pokrenuli postupak „žutog kartona” u kontekstu prijedloga o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja; vjeruje da bi se komunikacija Komisije trebala baviti svim primjedbama nacionalnih parlamenata u slučaju kada brojni nacionalni parlamenti podupiru postupak „žutog kartona”;
15. ističe da se utjecaj zakonodavstva na velika poduzeća i utjecaj na mala i srednja poduzeća mogu razlikovati te vjeruje da je to potrebno imati na umu prilikom postupka izrade nacrt; smatra da načelo „počnimo od malih” nije zamišljeno kako bi se izuzelo mikropoduzeća i mala i srednja poduzeća od primjene propisa o zdravlju i sigurnosti nego bi to moglo biti ključni element u postupku donošenja politika i može imati važnu ulogu u poticanju stvaranja radnih mjesta i rasta smanjenjem troškova i birokracije za poslovne subjekte te usmjerenjem na pametno donošenje propisa koje se može provoditi tako da se zajamče jednaki uvjeti malim i srednjim poduzećima i mikropoduzećima; ističe da svi zaposlenici imaju pravo na najvišu razinu zaštite zdravlja i sigurnosti bez obzira na veličinu poduzeća, njihov ugovor ili na to u kojoj su državi članici zaposleni;
16. prima na znanje da Komisija sve više ističe cikluse politika i procjene učinka; poziva nadležni odbor da sustavno preispita procjene učinka koje je provela Komisija te da u zakonodavnom postupku što je ranije moguće preispita analizu prethodne procjene učinka koju je proveo Parlament, ocjenjujući istovremeno sukladnost s dvama načelima; s jedne strane vjeruje da procjene učinka ne smiju zamijeniti političke procjene i odluke te da s druge strane svaki prijedlog Komisije mora imati stvarnu europsku dodanu vrijednost; stoga poziva na cjelovitiji pristup procjenama učinka koji po potrebi obuhvaća i posljedice nedonošenja zakonodavstva.

REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU

Datum usvajanja	28.5.2015
Rezultat konačnog glasanja	+: 39 -: 5 0: 4
Zastupnici nazočni na konačnom glasanju	Laura Agea, Guillaume Balas, Brando Benifei, David Casa, Ole Christensen, Agnes Jongerius, Jan Keller, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Zdzisław Krasnodębski, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Patrick Le Hyaric, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Edouard Martin, Anthea McIntyre, Joëlle Mélin, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Terry Reintke, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská
Zamjenici nazočni na konačnom glasanju	Amjad Bashir, Heinz K. Becker, Lynn Boylan, Mercedes Bresso, Deirdre Clune, Eduard Kukan, Evelyn Regner, Csaba Sógor
Zamjenici nazočni na konačnom glasanju prema čl. 200. st. 2.	Marco Affronte, Andor Deli, Norica Nicolai, Urmas Paet, Pavel Telička, Marco Zanni

7.5.2015

MIŠLJENJE ODBORA ZA USTAVNA PITANJA

upućeno Odboru za pravna pitanja

o godišnjim izvješćima za 2012. i 2013. o supsidijarnosti i proporcionalnosti
(2014/2252(INI))

Izvjestitelj za mišljenje: Kazimierz Michał Ujazdowski

PRIJEDLOZI

Odbor za ustavna pitanja poziva Odbor za pravna pitanja da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uključi sljedeće prijedloge:

1. s tim u vezi pozdravlja činjenicu da Komisija prethodno provjerava jesu li njezini prijedlozi potrebni i mogu li države članice u dovoljnoj mjeri ostvariti ciljeve predviđene aktivnosti, te da obrazlaže svoje postupke u pogledu načela supsidijarnosti i proporcionalnosti u skladu s člankom 5. Protokola o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti; snažno ističe važnost koju procjene učinka imaju za jamčenje poštovanja tih dvaju načela u pripremi zakonodavnih prijedloga; jednako tako naglašava da bi jamčenje poštovanja načela supsidijarnosti i proporcionalnosti također trebalo biti prioritet Komisije pri ocjeni postojećih politika EU-a;
2. podsjeća da je supsidijarnost zaštićena i činjenicom da se nijedan europski zakonodavni akt ne može usvojiti bez odobrenja velike većine nacionalnih ministara (koji odgovaraju nacionalnim parlamentima) u Vijeću;
3. napominje da je u praksi supsidijarnost problem samo za mali broj zakonodavnih prijedloga, čemu je dokaz činjenica da postupak „narančastog kartona” nikada nije pokrenut, a da je postupak „žutog kartona” pokrenut samo dva puta u šest godina; smatra da nacionalne parlamente vjerojatno zanima sadržaj prijedloga, a ne samo supsidijarnost te prima na znanje da mnogi nacionalni parlamenti rade na jačanju vlastitih postupaka kojima mogu utjecati na stajalište koje je pojedini ministar usvojio u Vijeću;
4. prima na znanje da Unija na temelju načela supsidijarnosti, kako je navedeno u ugovorima, u područjima koja nisu u njezinoj isključivoj nadležnosti djeluje „samo ako i u mjeri u kojoj ciljeve predloženog djelovanja države članice ne mogu dostatno ostvariti na središnjoj, regionalnoj ili lokalnoj razini, nego se zbog opsega ili učinka predloženog djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije”; ističe da supsidijarnost, neutralno pravno načelo povezano s pojmom optimalne razine djelovanja, može biti

korisna kad okolnosti to zahtijevaju ili da se prošire aktivnosti Unije bez prekoračenja njezinih ovlasti ili, obrnuto, da se ograniči ili zaustavi djelovanje Unije kad ono više nije opravdano;

5. ističe da bi primjena nadležnosti Europske unije trebala biti nadahnuta načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti kako je navedeno u članku 5. UEU-a; pozdravlja činjenicu da su institucije Europske unije i nacionalni parlamenti 2012. i 2013. pomno nadgledali poštuju li se ta dva načela;
6. cijeni rad Odbora za procjenu učinka na pitanjima u vezi sa supsidijarnosti i proporcionalnosti pravnih mjera te poziva na jaču suradnju s Odborom regija i Odborom AFCO u vezi s oba povezana pitanja već u ovoj fazi postupka;
7. poziva na redovito savjetovanje s lokalnim i regionalnim parlamentima, a ne samo o pojedinim pitanjima;
8. napominje da valja istaknuti porast razmjene informacija među nacionalnim parlamentima uporabom sustava IPEX te prima na znanje porast broja obrazloženih mišljenja koja su objavili nacionalni parlamenti (+ 9 % 2012., + 25 % 2013. godine); pozdravlja aktivnije sudjelovanje nacionalnih parlamenata u europskom zakonodavnom postupku, posebno u analizi zakonodavnih prijedloga prema načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti;
9. ističe da su nacionalni parlamenti 2012. i 2013. pokrenuli postupak „žutog kartona” u kontekstu mehanizma kontrole poštovanja načela supsidijarnosti; stoga smatra da su nacionalni parlamenti poboljšali svoju sposobnost uporabe ovlasti kojima raspolažu u okviru mehanizma kontrole poštovanja načela supsidijarnosti; snažno potiče nacionalne parlamente na daljnji razvoj međusobne suradnje kako bi u potpunosti iskoristili ulogu koja im je dodijeljena postojećim ugovorima;
10. svjestan je da mnogi nacionalni parlamenti žele utjecati na sadržaj zakonodavstva, a ne samo komentirati relativno mali broj slučajeva u kojima supsidijarnost može biti sporno pitanje; pozdravlja doprinose podnesene Komisiji u okviru Barrosove inicijative; smatra da je najučinkovitiji način da nacionalni parlamenti ostvare takav utjecaj oblikovanje stajališta kojim ministar predstavlja njihovu državu na sjednicama Vijeća te da se razdoblje od osam tjedana može koristiti i u tu svrhu;
11. i dalje smatra da europske institucije moraju omogućiti nacionalnim parlamentima da provode nadzor nad zakonodavnim prijedlozima i da bi u skladu s time Komisija trebala detaljno i opsežno objasniti razloge za svoje odluke koje se tiču supsidijarnosti i proporcionalnosti;
12. ističe svoju obvezu da zajamči poštovanje načela supsidijarnosti i proporcionalnosti ocjenama svojih zakonodavnih izvješća o vlastitoj inicijativi, evaluacijama procjena učinka Komisije *ex-ante* i stalnom ocjenom moguće dodane vrijednosti za EU te „cijene neujedinjene Europe”;
13. međutim, napominje da većinu mišljenja nacionalnih parlamenata podnosi samo nekoliko domova nacionalnih parlamenta te potiče druge domove da se više uključe u europsku raspravu;

14. smatra da bi rasprava o produženju razdoblja kojim nacionalni parlamenti raspolažu za objavljivanje obrazloženog mišljenja u skladu s člankom 6. Protokola o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti mogla dovesti do rezultata u cilju utvrđivanja mogućih poboljšanja postojećeg zakonodavnog okvira; smatra da bi se u međuvremenu navedeno razdoblje, kojim nacionalni parlamenti raspolažu za objavljivanje obrazloženog mišljenja, trebalo fleksibilno mjeriti; napominje da svaka izmjena ovog roka podrazumijeva izmjenu Ugovora; stoga preporučuje da se pravodobno pokrene razmatranje ovog pitanja kako bi se rasprava o uključenosti nacionalnih parlamenata mogla održati prije sljedeće izmjene ugovorâ; naglašava da bi se uloga regionalnih parlamenata mogla razmotriti u raspravi o produženju aktualnog razdoblja kojim raspolažu nacionalni parlamenti, kao i pitanje resursa kojima raspolažu nacionalni parlamenti; također poziva Komisiju da se izjasni o pitanju inicijative uspostave postupka „zelenog kartona” za nacionalne parlamente;
15. vjeruje da bi, s obzirom na svoje iskustvo, nacionalni parlamenti mogli značajno doprinijeti europskoj raspravi i postupku donošenja odluka; stoga potiče nacionalne parlamente da u potpunosti iskoriste nadležnosti koje su im dodijeljene postojećim ugovorima te da nadalje razvijaju međusobnu suradnju;
16. predlaže da se kao jednu od novih mjera razmotri postupak „zelenog kartona” prema kojem bi nacionalni parlamenti mogli pokrenuti postupak donošenja europskog zakonodavstva i time imati konstruktivnu ulogu u izradi zakonodavstva na europskoj razini; smatra da bi se takav postupak mogao uspostaviti dobrovoljnim djelovanjem Komisije te da ne bi zahtijevao izmjenu ugovorâ;
17. ističe da su nacionalni parlamenti 2012. prvi put upotrijebili postupak „žutog kartona” u vezi s načelom supsidijarnosti kao odgovor na prijedlog uredbe Komisije o ostvarivanju prava na pokretanje kolektivnih radnih sporova u kontekstu slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga (Monti II); prima na znanje da je Komisija, iako je zaključila da načelo supsidijarnosti nije povrijeđeno, prijedlog povukla zbog nedostatka političke podrške; primjećuje da je drugi postupak „žutog kartona” pokrenut 2013. kao odgovor na Komisijin prijedlog uredbe Vijeća o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja (UEJT); prima na znanje da je Komisija zaključila da je prijedlog u skladu s načelom supsidijarnosti te ga je odlučila zadržati;
18. ističe golemi potencijalni učinak koji bi odluke donesene na razini EU-a o zaključivanju međunarodnih trgovinskih sporazuma poput TTIP-a, CETA-e i drugih mogle imati na sposobnosti regionalne i lokalne samouprave, uključujući odluke o uslugama od općeg gospodarskog interesa; poziva Komisiju i Vijeće da u pregovorima o međunarodnim trgovinskim sporazumima u potpunosti uzmu u obzir načela supsidijarnosti i proporcionalnosti te da Europskom parlamentu podnesu izvješće o njihovim potencijalnim učincima na supsidijarnost;
19. prima na znanje da obrazložena mišljenja nacionalnih parlamenata upućuju na postojanje različitih tumačenja načela supsidijarnosti i proporcionalnosti; u tom smislu podsjeća da je načelom supsidijarnosti, kako je navedeno u ugovorima, Europskoj uniji dopušteno djelovati u područjima koja nisu u njezinoj isključivoj nadležnosti „samo ako i u mjeri u kojoj ciljeve predloženog djelovanja države članice ne mogu dostatno ostvariti na središnjoj, regionalnoj ili lokalnoj razini, nego se zbog opsega ili učinka predloženog

djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije”; jednako tako podsjeća da „na temelju načela proporcionalnosti, sadržaj i oblik djelovanja Unije ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje ciljeva ugovorâ”; potiče nacionalne parlamente da pri ocjeni poštovanja načela supsidijarnosti i proporcionalnosti budu dosljedni UEU-u; nacionalnim parlamentima i europskim institucijama snažno preporučuje da razmjenjuju mišljenja i prakse nadzora supsidijarnosti i proporcionalnosti.

REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU

Datum usvajanja	5.5.2015
Rezultat konačnog glasanja	+ : 22 - : 0 0 : 0
Zastupnici nazočni na konačnom glasanju	Mercedes Bresso, Fabio Massimo Castaldo, Kostas Chrysogonos, Richard Corbett, Esteban González Pons, Danuta Maria Hübner, Ramón Jáuregui Atondo, Jo Leinen, Morten Messerschmidt, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Paulo Rangel, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Barbara Spinelli, Claudia Tapardel, Josep-Maria Terricabras, Kazimierz Michał Ujazdowski
Zamjenici nazočni na konačnom glasanju	Max Andersson, Sylvie Goulard, David McAllister, Cristian Dan Preda, Viviane Reding

REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U NADLEŽNOM ODBORU

Datum usvajanja	13.10.2015
Rezultat konačnog glasanja	+: 13 -: 7 0: 3
Zastupnici nazočni na konačnom glasanju	Max Andersson, Joëlle Bergeron, Marie-Christine Boutonnet, Kostas Chrysogonos, Therese Comodini Cachia, Mady Delvaux, Rosa Estaràs Ferragut, Laura Ferrara, Enrico Gasbarra, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Mary Honeyball, Sajjad Karim, Dietmar Köster, Gilles Lebreton, António Marinho e Pinto, Julia Reda, Evelyn Regner, Pavel Svoboda, József Szájer, Axel Voss, Tadeusz Zwiefka
Zamjenici nazočni na konačnom glasanju	Stefano Maullu
Zamjenici nazočni na konačnom glasanju prema čl. 200. st. 2.	Andrew Lewer